

at gjennemgaae vilde være tilstrækkelige som det Normale for Fremtiden — jeg mener det rigtignok ikke —, saa kan det dog ikke gjælde i nærværende Tilfælde, hvor vi aldeles ikke have noget Forarbejde; det vil sige, vi have vel Ministeriets Forarbejde, men vi have aldrig nogensinde i noget dansk Thing havt til Drøftelse noget Finantsforslag, hverken med Hensyn til Summerne eller med Hensyn til den hele Posteringsmaade, eller i nogenformhelst anden Henseende.

Der er fra idag, eller rettere fra imorgen, da vi egentlig først kunne tænkes at begynde, og til den 1ste April, da Finantsloven maa være fir og færdig behandlet, underskrevet af Hans Majestæt Kongen og communiceret vedkommende Embedsmænd, 6½ Uge. At regne ½ Uge til Underskrift af Hans Majestæt og til Communication er vist det allerminst Mulige; der ere da 6 Uger tilbage. Heraf kan nu vistnok det Thing, som først behandler Sagen, af mere end een Grund, tage mere end den halve Tid; vi kunne vel saaledes altsaa med et Slags Ret af de 6 Uger tage de 3½ Uger; men det vil siden vise sig af Regningen, at vi derved gjøre en Committeebehandling i Landstinget saa godt som til en reen Umulighed; men, naar Tiden udstyffes saa knapt, at der bliver saa lidt at løbe paa som her, saa troer jeg, at vi dog ikke bør gjøre Regning paa mere end de 3 Uger, for dog at have nogle Dage at løbe paa. Det maa nu erindres, at der skal gaae 3 Gange 3 Dage forud for de 3 forskjellige Behandlinger i Thinget, og om der endogsaa for nogle af de mindre omfangsrige og mindre vigtige Sagers Vedkommende kunde tænkes paa at gjøre en Undertagelse fra eller suspendere denne almindelige Regel, saa maa jeg dog for mit Vedkommende erklære, at det vilde være mig det mindst Mulige, at have 3 Dage til at kunne sætte mig ind i det heromhandlede vigtige Lovforslag. Jeg troer, at mine Herrer endvidere ville være enige i, at det er mindre end det mindst Mulige, naar vi sætte 5 Dage til at fuldbringe de 3 Behandlinger her i Thinget. Vi faae da 5 Dage og 9 Dage, som ere 14, hvilke af de 3 Uger gaae bort, efterat Sagen er behandlet i en Committee; thi jeg gaaer ogsaa ud fra den

Forudsætning, at det vilde være saa godt som aldeles at bortkaste den første Behandling i denne Sag, hvis den skal foregaae, forinden vi endnu have et Forarbejde af en Committee. I 8 Dage skal altsaa en Committee drøfte Finantsloven i dens Enkeltheder, sammenholde disse muligvis indhentede Erklæringer fra Ministeren, faae redigeret en Committee-Betænkning, faae den vedtagen blandt samtlige 15 Medlemmer — jeg antager, der bliver 15 — og faae den trykt. Jeg troer, mine Herrer, at dette er en Umulighed, og det er mig saa meget mere om at gjøre allerede nu at vise dem dette, som jeg anseer det aldeles nødvendigt, at der findes en eller anden Udvei, hvis Betskaffenhed de Andre bedre ville kunne bedømme end jeg, til foreløbigt at lade Sagerne gaae deres nuværende Gang; men jeg troer ikke, at dette lader sig gjøre, medmindre der enten fra Ministeren eller fra den nedsatte Committee, eller fra et enkelt Medlem fremkommer et Forslag, som tager Hensyn til de forskjellige Indtægters og Udgifter's Natur, og som overhovedet taget viser, hvorledes Sagen bør gaae ad interim; thi denne Sag lader sig ikke afgjøre med nogle faa Ord, og jeg for mit Vedkommende føler mig ikke istand til at fremsætte et bestemt Forslag i denne Henseende. Nu er vel det ærede Medlem, som paastod, at 8 Dage maatte være tilstrækkelige til at erhverve en Committee-Betænkning, gaaet ud fra den Forudsætning, at denne Committee-Betænkning og Forsamlingens Beslutning skulde gaae ud paa, at foreløbigt Indtægter og Udgifter blive, som de nu ere, men jeg troer virkelig ikke, at det fra Formens Side kan forsvares, at man ved Behandlingen af den forelagte Finantslov gaaer ud fra andre Forudsætninger end de, der ere en Folge af de i Forbindelse med den staaende meget vanskelige og tilbeels ikke ganske korte Love f. Ex. den om Forandring i de nuværende Statter. Jeg troer ikke, at dette kan gaae an. Jeg troer virkelig ikke, at det kan gaae an, af den Grund, at dersom dette blev Forhandlingens Resultat, den endelige Behandling af Finantsloven, saa være vi dermed færdige. Men jeg mener, at det vel kan tænkes, at den Committee, som vi nu nedsatte, fremkommer med et Forslag til, hvorledes Sagen foreløbigt skal gaae,